

[Finansministeren.]

jeg forstod ham, mente, at der burde sikres ogsaa de Dommere, der ansættes efter 1. April, at de skal have en særlig Begunstigelse, hvis denne Lov vedtages. Det ærede Medlem sagde, saa vidt jeg forstod ham, at Administration og Domstole ikke var meget villige til at fortolke Pensionsreglerne paa en for Tjenestemændene gunstig Maade. Jeg tør ikke udtale mig om Dommerne — det overlader jeg til det ærede Medlem Hr. Pürschel —, men for Administrationens Vedkommende tør jeg sige, at det er min Opfattelse, at Administrationen til enhver Tid søger at fortolke Pensionsreglerne paa den ved Loven bestemte Maade, uden hverken at ville begunstige eller forurette Tjenestemændene.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev ønskede en Ændring i Forslaget, saaledes at den Bestemmelse, der var gældende i Tiden fra 1927 til 1931, og hvorefter en Tjenestemand, der fratraadte sin Stilling, naar han da ikke havde forset sig, kunde faa udbetalt det indskudte Bidrag, atter blev indført i Loven, og det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at Staten kan ikke være bekendt at tilbageholde dette Beløb. Det synes jeg nu er et meget stærkt Udtryk! Naar Staten kunde være det bekendt indtil 1927 .... (Bindslev: Nej, nej, det gjaldt ogsaa før den Tid). Nej, denne Bestemmelse traadte først i Kraft i 1927 og har kun været gældende fra 1927 til 1931, og naar Staten kunde være det bekendt dengang, ser jeg ikke, at det, der skete i 1931, var saa forfærdeligt, at man ikke skulde kunne forsvare det.

Det ærede Medlem siger, at der er en Række Kommuner, der har den Bestemmelse, han ønsker, og det er rigtigt; men jeg tror ikke, den gælder i alle Kommuner. Og naar det ærede Medlem siger, at det er den paagældendes Løn, der tilbageholdes, saa kan der tvistes derom. Man kan tvistes om, hvorvidt det Bidrag, den paagældende indbetaler, er hans Løn eller ikke; men han indbetaler dette Beløb for at sikre sig Pension i givet Tilfælde, og taget i sin Helhed tror jeg alligevel, man maa sige, at de Folk, der kommer ind under Pensionsreglerne, er forholdsvis heldigt stillet i Sammenligning med den store Del af Befolkningen. Jeg har ikke noget imod, at man søger at faa de bedst mulige Pensionsregler for Tjenestemændene; men den Omstændighed, at en Mand i nogle Aar har været i Statens Tjeneste og dær har indbetalt et Bidrag til Pensionskassen, som han saa ikke kommer til at nyde godt af, ja, den

kan maaske siges at være ubehagelig for ham, ligesom det kan være ubehageligt, at han ikke faar Pengene tilbagebetalt, men jeg minder atter om de Røster, der gentagne Gange har lydt i denne Sal, om at være paa Vagt over for de stedse stigende Pensionsbyrder. Jeg tror, at de ærede Medlemmer, som ønsker, at man skal have saa gode Pensionsregler som muligt for Tjenestemændene, samtidig skal være noget forsigtige og ikke skal stramme Kravene saa stærkt, at det fører til en Reduktion.

Pürschel: Jeg vil blot bringe i Erindring, at Lovforslaget her, som det fortolkes af Finansministeriet, medfører, at de Dommere, der er ansat før den 1. April, ikke kommer til at betale dette Tillæg. Fuldmægtigloven, der træder i Kraft den 1. April 1935, vil automatisk medføre, at det Forhold, jeg pegede paa: at de paagældende i Virkeligheden har gjort Stats-tjeneste under privat Ansættelse, ikke vil komme til at foreligge i Fremtiden. Derfor vil det Forhold, at en Dommer, der ansættes i en sen Alder, kommer til at betale et ekstraordinært Pensionsbidrag, kun komme til at gælde for en kort Overgangsperiode; det er dette, jeg mener ikke er ret og rimeligt, og jeg peger paa, at man fra mange Sider har erkendt, at Dommernes Lønninger her i Landet ikke er saa straalende, at der ikke kunde være Grund til at forbedre deres økonomiske Vilkaar for at gøre denne Stilling saa tiltrækkende som muligt. Jeg bringer herved i Erindring, at jeg ikke er Dommer, for at man ikke skal misforstaa den varme Interesse for Dommernes Lønninger, som jeg her har udvist.

Bindslev: Jeg skal ikke strides med den høje Minister om, hvorvidt Staten kan „være det bekendt“ eller ikke, og for saa vidt det eventuelt kan lette Tankens Gen-nemførelse, skal jeg ganske afstaa fra at forcere det af mig omtalte Spørgsmaal. Men jeg vil tillade mig at henstille til Overvejelse, om ikke et Billighedshensyn over for Tjenestemændene her gør sig gældende. Jeg kan ikke komme bort fra den Tanke, at det jo dog er Tjenestemændenes Løn, som bruges til at betale til Pensionskassen, og naar det er Tilfældet, maa det ogsaa være deres rimelige Ret at faa disse Penge tilbagebetalt, naar de forlader Statens Tjeneste.

Jeg tillader mig at anbefale og beder Ministeren velvilligt overveje dette og lige-